

10. 1. 1977

ze dne

Po nedávné premiéře hry **Rustama Ibrahimbekova** **DŮM NA PÍSKU** v Divadle Petra Bezruče máme nyní v Ostravě vzácnou možnost porovnat dvě dramatické práce tohoto osmatřicetiletého ázerbájdžánského scenáristy a dramatika (Státní divadlo hraje stále ještě jeho melodrama Jako lev.) Protože obě hry

Dům na písku

mají mnoho společného, jejich porovnání nám umožní blíže poznat problematiku, jíž se mladý sovětský spisovatel zabývá.

V obou hrách je ústřední postavou mladý vědec, úspěšný v povolání, ale nevyrovnaný v soukromém životě. Murad ve hře Jako lev se snaží vymanit se z okruhu maloměšťácky založené rodiny, Eldar v Domě na písku naopak nemůže najít jistotu vlastního rodinného života, když rád života svých rodičů už opustil. V obou hrách stojí proti hrdinovi výrazný ženský typ, který představuje onu hledanou životní jistotu. V první hře je to artistka Lenka, ve druhé Eldarova matka, která se sebezničujícím úsilím zachraňuje rozpad své rodiny.

Hra Dům na písku vznikla dříve. Je to znatelné především na její dramatické výstavbě. Obsahuje mnoho míst epických, téměř všechny motivace jsou sdělovány vyprávěním. To pak působí jako moment velmi statický a oslabuje dramatickou konfliktnost hry, nebo ji alespoň značně rozptyluje.

Divadlo Petra Bezruče se ve své inscenaci nepokouší problémy Ibrahimbekovovy hry řešit. Uvedlo ji ve velice jednoduchém představení, v němž na scéně Saši Rycheckého, která spojuje dva herní i významové prostory bez větších nároků estetických, a tentokrát v nenápadné režii Saši Lichého, vytváří hlavní role Š. Ranošová (matka), I. Mísař (Eldar), J. Zach (otec) a M. Logojdová (Valja). (etz)